

& Abasgiām, atque Armeniam, & usque ad interius desertum Corozaim, Persas, Medos, Chaldæos, indeq; ad extrema Arabicæ Præfecturæ, Parthos, Elamitas & Mesopotamios. Vulturni, Subsolani, & si quis est alius Orientalis ventus, climata comprehēdit. Habet autem Metropoles duodecim &c.]

VI.

DE PRIMATE
SELEUCIENSI.
a Can. Nicano
Arab. 35.

Ac ut scias quomodo & per quem tam longè distantes prouincias regeret, addā Seleuciensem Primatem eius per illas Vicarium fuisse, eamque dignitatem obtinuisse, quæ in Can. Arabicis Conc. Nic. tributis sic descripta est. [Si cōuenient Episcopi ad habendū Conciliū in Græcia, & fuerit præsens Prælatus Seleuciae, qui est in Prouincia Babyloniae, in aditu Zabur, quæ hodie vocantur ciuitatulæ, oportet honorare eum multum, & magnificare, atque extollere supra omnes Episcopos Græciæ. Siquidem ipse tenet locū Patriarchæ in Oriente, & sedes eius in Concilio debet esse sexta post Episcopatum Hierosolymitanum, & quicumque hanc constitutionem violauerit, Synodus eum excommunicat.] Huius Primatis sedes erat Seleuciae, non in Isauria sed Assyria, quæ cùm non longè à Ctesiphōte pago distaret, Seleuciae & Ctesiphontis simul Episcopus Symeon, qui sub Sapore Persarum Regem martyrum iubijt, apud Sozomenum dictus legitur. De his ita Strabo in Geographia. [Babylō olim Assyriæ fuit Metropolis, nunc Seleucia est, quæ ad Tigrim dicitur. Propè eam pagus maximus est nomine Ctesiphon, in quo Parthorū Reges hyemabāt, Seleuciae parcētes, ne Scythicæ & militaris nationis hospitio assiduo opprimieretur. Hic pagus vrbis potentia ac magnitudine est, cùm Parthorum multitudinem & apparatum omnem recipiat, ac venalia & necessaria artifacia illis suppeditet. Ibi Parthorum Reges in hyeme propter aëris temperiem degere solebant: æstatem verò in Hyrcania, & Ecbatanis agunt, propter antiquam loci & adhuc durantem famam: & quemadmodū Babyloniam regionem vocamus, sic indigenas Babylonios dicimus, non ab urbe sed à regione: à Seleucia non item, etsi ibi nati sint, vt Diogenes Philosophus Stoicus, qui Babylonius usurpatur.] Hæc Strabo de eius Primatis sede. Quāuis autē Vicarius Patriarchæ Antiocheni esset per Oriētem, necnon Primas supra multos Metropolitas huiusce regionis cōstitutus, huic tamen Conciliū ex vniuersa Perside congregare sine consensu Patriarchæ Antiocheni prohibitum erat, vt in dictis Canonibus Arabicis his verbis legitur: [Quod non facile habenda sit magna Synodus in prouincia Persidis sine consensu & auctoritate Patriarchæ Antiocheni, ne qua in re leges Ecclesiasticæ detrimentū patientur. Quod si Episcopi illius prouinciae, aliquem propter benevolentia erga eum, à quo labore aliquo & persecutione liberati fuerint, & quietē ac tranquillitatem consequuti, loco Patriarchæ Antiocheni substituerint, ne licet istis in statutis & legibus Ecclesiæ quicquam soluere aut ligare: quin potius in omnibus obedient Metropolitanis & cunctis Patriarchis.]

b Sozom. 1, 2, c 8.
Σελεύκιον τὸ πέρατον
αὐχεπίσκοπον εσ-
τεκεῖται, οὐ κατο-
φέρεται τὸ εἰς Περσό-
ντι βασιλευόντα πό-
λεων.
c Strabolib. 16.

d Can. Nic. Arab.
35.

Ex his disce haud eamdem ei concessam fuisse per Orientis Diœcesim auctoritatem, ac cæteris Primatibus, quibus ex sua Exarchia Synodos conuocare ordinarium fuit. Non tamen certum est hunc ordinem diu stetisse, cùm ex aduerso apud Orientalium rerum scriptores legatur, in huius regionis Episcopos, qui pro maiori parte hæresi Nestoriana infecti sunt, Babylonium Primatem qui Seleuciensi successit, penè omnem auctoritatem habuisse. Siquidem Seleucia deficiente & quasi ad pagum redacta, Babylonis Episcopus Primatem obtinuit, Exarchique munia per illum tractum obiit.